

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/52/2020
Identifikačné číslo spisu: 7217010714
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7217010714.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného O. N. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného O. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26. februára 2020, sp. zn. 4Tos/20/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Uznesením Okresného súdu Košice II z 9. januára 2020, sp. zn. 3T/45/2017, bol obvinenému O. N. podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II z 26. júla 2017, sp. zn. 3T/45/2017, pretože v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Podľa § 50 ods. 8, § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Košiciach rozhodujúc o sťažnosti obvineného O. N. proti uvedenému uzneseniu sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ako aj jemu predchádzajúcemu uzneseniu Okresného súdu Košice II podal obvinený O. N. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu JUDr. Michala Treščáka písomným podaním z 25. júna 2020, osobne podaným 1. júla 2020, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu odôvodnil obvinený tým, že rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe je založené na nesprávnom skutkovom základe. V uznesení Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/45/2017, ktorým mu bol uložený trest v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom v trvaní troch rokov je uvedené, že skúšobná doba mu plynula od 2. septembra 2017 do 29. septembra 2019. Obvinený však dal do pozornosti, že z dôvodu skôr nariadeného trestu, ktorý mu bol uložený

Okresným súdom Košice I sp. zn. 1T/31/2017, je vo výkone trestu odňatia slobody od 18. decembra 2016. Z dôvodu, že sa v priebehu skúšobnej doby nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, nemohol sa dopustiť spáchania trestného činu a z tohto dôvodu podľa jeho názoru nie je pravdou, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a nevedol riadny život. Obvinený má taktiež za to, že súd mal pri ukladaní trestu prihliadnuť na tresty, ktoré mu už boli skôr uložené v súlade so zásadami ukladania trestov, pretože trest, ktorý mu bol uložený za prečin, bol podľa jeho názoru nepodstatný a neúmerný voči už skôr uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody za zločin.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Tos/20/2020, ako aj uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/45/2017, a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 30. júla 2020 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že dovolanie proti obvineným označeným rozhodnutiam Okresného súdu Košice II a Krajského súdu v Košiciach nie je prípustné, pretože nejde o rozhodnutia vo veci samej, čo je zrejmé z § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ale ide o rozhodovanie vo vykonávacom konaní podľa § 420 Trestného poriadku s poukazom na § 419 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že proti uvedeným rozhodnutiam Okresného súdu Košice II a Krajského súdu v Košiciach dovolanie nie je prípustné, otázkou či bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a či bol naplnený dovolací dôvod sa prokurátorka pri posudzovaní dôvodnosti podaného dovolania nezaoberala.

Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby dovolací súd z dôvodov uvedených v § 382 písm. f) Trestného poriadku predmetné dovolanie odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené stanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmienečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

- a) generálny prokurátor proti ktorémukolvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Trestného poriadku), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Trestného poriadku len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritorne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o nariadení výkonu trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu.

Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že iba minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený (pričom dovolanie podá v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku len na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania, okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obvinený takéto oprávnenie v prípade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a o výkone podmiennečne odloženého trestu nemá. Možno preto uzavrieť, že dovolanie bolo v predmetnej veci podané neoprávnenou osobou.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného O. N. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.